

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ ИМУВНИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

ЗА ГОДИНУ 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . 9 „

НЕДЕЉА 19. ФЕБРУАРА 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ РЕДОВНИ САСТАНАК 9. фебруара 1895 г.

Председавао председник г. Мих. М. Богичевић присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, одборници били: г. г. М. Николић, М. Милашиновић, Ср. Ј. Стојковић, Љуб. Марковић, Сергеје Станковић, П. Телић, Горчаков Миловановић, С. Ђ. Јорговић, Мил. Ж. Маринковић, Ђ. Каљевић Јарослав Безуха, Спасо Х. Ристић Шокорац, Никола Бошковић Ве. Антић, Благоје Милошевић, Стеван П. Поповић, Ј. Алкалај, Ђорђе Димитријевић, Лим. Милојевић, Зах. Ф. З. Поповић, Н. Д. Ствановић Живко Кузмановић, Михаило Михаиловић, К. Петровић, А. Ђ. Кумануди, Софроније Јовановић, Јов. Ристић, Др. Никола Х. Николић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 6. фебруара 1895. год. и примљен је без измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 794, 783, 792, 769, 782, 793, 794. којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је *изјавио*:

да је Јоца Марковић оvd. трг. доброг владања и доброг имовног стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања Миленко Капларевић терзија, Милош Белић

обућар и жена му Марија; да је Петар О. Миленковић сараф доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати Танасије Радовић спекулант, Андрија Јосимовић Светозил Павловић — Белотрешин, бив. трг. помоћници, Милан Вељковић и Јоца Константиновић келнери, Милутин Стојковић бив. опанчар; Петар Цветковић бив. кафеџија Рајко Ивановић бакалин, Коста Гвозден Димитријавић бив. трг. помоћник, Лазар Мићић бакалин, Миливој Којић трг. помоћник и Јулијана Матејић оvd.

III.

По прочитању молбе Владислава Ђ. Илића оvd., који трожи уверење о имовним стању и заради, одбор је *решио*:

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

IV.

На представку председника општине одбор је *изјавио*:

да се решење одборско од 19. Јануара 1895 год. АБр. 278 односно издржавања Томаније удове Илије Т Вучића Периши-

ћа и њенога болеснога сина односи само на повишење тога издржања и да према томе остаје у снази решење одборско од 12. Јануара 1895 год. АБр. 7170/94 односно поклона напред изузете суме.

V.

Председник извештава одбор, да су Београдска Берза и Београдска Трговачка Омладина актом АБр. 416 изјавили захвалност општини београдској, прва за учињену помоћ од 5000 дин. а друга за помоћ од 500 дин. за њену школу. Одбор је *примио*:

к знању ове изјаве захвалности.

VI.

У свези са одлуком одборском од 6. фебруара 1895. год. АБр. 854 председник извештава одбор, да је суд прибавио пренис акта, којим Перишон и комп. траже преко полицијске власти изборни суд за расправу спора између општине и њих о грађењу коцкасте калдрме.

По прочитању тога акта одбор је *решио*:

да се одговори полицијској власти, да нема предмета за суђење изборног суда у овоме питању и да одбор због тога нема

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе направио првом издвојеном издањем општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бити умним чужим умом и славним чужоју славоју“.

Карамзин.

(НАСТАВАК)

А сад да потражимо узрок сеоба Срба у Аустрији. Великог везира Мустафу оставили смо под видима Ниша, који га је опсео са 60000 људи. Он их 16 авг. понуди на условну предају, но горди и поносити Штаремберг одби то. „Турци сад почну бомбардовати Ниш приближивати му се са укупанам путевима у чему су их руково-

дили учени француски инжењери“. Штаремберг испадне ноћу 18 августа и поквари ми то, потукавши многе Турке. Али кад Турци жешће навале на град, и Штаремберга раве, па му покажу ћесаревске заставе које је Текели у боју с Хејслером задобио, опсађени повуде предају и 9. Септембра 1690. Мустафа прими предају са слоборним изласком. но у путу Турци не одрже реч. већ опљачкају Ћесаровце који се једва дочепашу до Смедерева а 22 септембра стигну у Београд.

Турци се за њима уште право ва Београд рушећи и секући на путу све што дочепашу. Ово су најтежи дани, који су урезани дубоко у судбину народа српског. Срби остављени од Ћесаровца нису смели поверити се разјареним Турцима, против којих су рек две године отворено војевали на страну Ћесаровца, имајући пред очима страшан пример с Арбавасима, које Турци по предаји немилице исекоше, и заталаса се огромна маса Срба различна и по полу и по годинама бежећи испред оштрице мача Турскога и „мнобројне српске породице патријархои склониле се у ћесарски логор“ тражећи себи склоништа од освете

турске. А кад турци заузеле Смедерево и загрозе Београду

„Сербли же влезоса вли в' струги (лифе), и бист стругов до десјати тисјашч и побегоша вси рекои Дунаем противу води и приидоша под град Буду котори ест под' ћесарей под Турками же нитко от Сербое не оста, но вси ћесару под дашасја и седоша округ реки Дунаја и по иним горама⁽¹⁾“

⁽¹⁾ Споменик V. срп. кр. акад. за 1890. стр. 32. Ово стоји под годином 1691 (погрешно) — Летопис раванички ставља (погрешно) сеоба у пролеће 1691. и вели: „патријарх Арсеније Чертовић из Пеки даде сја бењу уз Дунав за Немцем, с неколико владика, земље сербскоје, мнози мнози от сеја предали и народ сербски много, мужески пол и женски, дадоше се бењу с патријархом уз Дунав за Немцем. Тога ипаци манастира Раванице взеше мошчи свјетано иже царја кнјаза Лазара сербскога од свјетее обители, арам вознесенски, от ево саздана бист, и с прочим адићари церковних поидоше от предали сеја“ (Гласник с. уч. др. XX, 8) — Годињу сеобе разни историци узимали су тако: Leger I. узима сеобу у 1691. г. са 35—40 (00 породица (Hist. de l'Autr. Hongri. 328), Уитчечек узима је такође у пролеће 1691. Die Lehr priv. Verh. — congrresse und Sunoden — по Јавору за 1891 стр. 170; J. ch. v Engel узима годину 1690 за сеобу српску (Gesch. d. ungs. Reich, V. V. 149—150); J. H. Schwicker узима сеобу срба 1690 (Polit. geschol. Serb. in Ung. стр. 10 и 416) а то се вади и из једног министарског предлога: Ob morn nicht dieser Raizisehen (српском) Nation einen eigenen Patriarchen, wie der wir seldem Volk anno 1690 aus dem Türkischen herübergetrene Erzbischof Arsenius Czernovich gegeben, angeideitén lassen wollt“ (Polit. gesch. d. Serb. in Ung. 74; A. Мајков узима такође да је сеоба била 1690 г. и то под уговором (Пет. срп. народ)

потребе да бира судије. А ако полицијска власт налази да општина мора бирати судије, да је извести решењем.

VII

Председник извештава одбор да је повереништво за зајам и радове закључило да се поред Линдлеја и Чокеа, позове и А. Смит из Лондона, да као стручњак, игијеничар прегледа планове за канализацију Београда.

Одбор је накнадно своме решењу од 23 јануара 1895 год. АБр. 709. *решио*:

да се позове и А. Смит, из Лондона, да као стручњак, игијеничар са Линдлејем и Чокеом прегледа планове за канализацију Београда. Односно трошкова и награде за А. Смита овлашћује се суд општински, да на терет зајма утроши потребну суму новаца.

VIII.

Председник износи одбору на решење акт Г. Министра народне привреде, којим се ставља у дужност општини, да о своме трошку подигне антрпоте у Београду и да их сама експлоатише, као и да за извршење овога одреди нарочити одбор.

По прочитању тога акта одбор је *решио*:

прима се к знању овај акт господина министра народне привреде с тим, да општина београдска у начелу прима на себе грађење антрпота у Београду. Рад по овој ствари да се повери нарочитом повереништву, које да се изабере у првој седници, што за ово долази.

IX.

Одборник г. Живко Кузмановић пита зашто се не наплаћује више трошаринска такса на трамвајска кола, кад у варош улазе.

Председник одговара:

да је тако решено у одборској седници од 6. Фебруара 1895 год АБр. 853.

X.

Председник износи одбору на решење предлог комисије за руковање кланицом и наплатом касапске аренде, да се персонал око прикупљања аренде и контролисања наплате повећа са још 6 спољних контролора и служитеља.

По прочитању овога предлога АБр. 423 и по саслушању објашњења г. Дим. Милојевића, одборника и члана комисије, да од кад се приход месарске аренде прикупља са довољним бројем посленика, има месечног вишка прихода, према приходу истог месеца прошле године преко шест хиљада динара и да ће према овоме по уверењу г. Милојевића на сигурно бити приход ове године већи са најмање 75.000 дин. према приходу прошле године, а да ће међу тим повећање персонала овог много мање коштати.

Одбор је *решио*:

да се персонал око прикупљања касапске аренде повећа са још 6 спољних контролора и служилаца.

Односно плате овим посленицима да суд поднесе предлог одбору у првој седници за овом.

ПОЗИВ

Према наређењу команданта VII пуковског округа од 23. Јануара текуће године Бр. 511 ниже именовани војни обвезници који су неспособни за војску и подлеже давању војнице и коморе а не зна им се занимање, позивају се да се најдаље у року од 10 дана, рачунајући од дана изишавшег огласа у новинама, предстану војном одељењу ово-општинског суда, и са собом поднесу своја војничка документа и пореске књижице.

(Наставак)

Павле Трифунковић, Димитрије Спасојевић, Петар Пејковић, Велимир Ратек, Стеван Кривић, Димитрије Рајић, Јанко Милојевић, Јован Маршић, Стеван Милутиновић, Коста Гркић, Таназије Јовановић, Драгутин Обрадовић, Никола Мудровић, Аврам Нафусовић, Драгољуб Спасић, Стејан Јаковљевић, Коста Рутић, Драгутин Ђорђевић, Марко Стефановић, Филип Марковић, Гвозден Глишић, Милош Симић, Коста Милосављевић, Велимир Рашић, Алекса Бошковић, Марко Павловић, Марко Китановић, Сретен Протић, Сима Стефановић, Јевта Кузмановић, Живко Савић, Антоније Павловић, Јосиф Бурина, Јевта Мишић, Димитрије Митровић, Риста Апфелковић, Ђорђе Р.

А један калуђер овако описује узмицање испред Турака; „*едни на лафах, уни же на њоних и на колесницах; друзи же иши јакоже и аз сиромох; 40 днечи бист нам шут*

(превео Ђ. Даничић) Београд 1876. стр. 122); Picot E. (Павловић ст.) а с њим и А. Буксик (Јавор за 1891. бр. II и 12) држе да је сеоба свршена истом 1694 године“ (Срби у Уг. I, 90) оно то је погрешно: И. Руварач узима сеобу 1690. а за доказ томе поред осталог наводи — по Контарнију — да је велики везир Мустафа Ђупрић направио на измаку 1690. г. опустелу земљу, као добар и mudar државник нашао за нужно разгласити, да ће се пређашњим становницима српске земље, који се разбегоше и раселише, дати опрост и слобода од сваког данка кроз више година ако се поврате на своја кућишта (Јавор за 1891. стр. 283). Али да су се Срби преселили баш 1690 год и то у великој маси, поред белешке очевидца која гласи: „1690. блаженџини патријарх Арсеније Чарнојевић Пенски усланив јако велики везир Ђупрић со мноштвом Турков и Татар вооружаваче на цесара Леополда, и со државу, тогда патријарх објави цесарју намерение турское и проси цесарја да би в државу его с народом сербским преселеја. Цесар же на прошение патријархово благоволил во его државу вступити, тогда в прологнее время подвелеја патријарх со мноштвом народа сербскога 37 000 фамилија и толико во војну службу цесарју вступили“ (Споменик XIX. срп. кр. ака. 54) тврди и тај факт, да су се они морали, пошто-пото уклонити испред криве сабље османлиске која их због силног раздражења турског-бегни не би поштедела. А оној господи која и даље мисли да сеоба није била 1690. г. стављамо ово питање: Где би се по одступању Чесароваца, могли Срби склонити с патријархом од победоносног оружје турског ако не у Аустрију, коју су задужили својим ратним услугама?

С-ћ говорећи „О српском пресељењу у Угарској“, упоређује ову сеобу са сеобом за врем грчког цара Ираклија

хождени. И приходом к Будиму. Тамо же и светеним патријарх Арсеније Чарнојевић и неколико владика и калуђера от многих монастырей и человеци мнози от вси земле сербстей, мужески пол и женски. Тако жеде и ми жители монастыра Раванице с мошчим с'го иже во царја Лазарја сербскога И приходом и вселихомста в некоеи место зовемо Сентандреа, а уни зваху Свети Андреи, доброеи место за пребивалишће И ту соградихом хиже станове како могохом и црков воидигохом од древа близ брега дунавског“⁽¹⁾.

видети у томе споразуму: време за главно пресељење узима 2 јануара 1690. до 8. октобра исте године па додаје: „Вала знати, да се ово селење није збило својевољно, оно се догодило услед притиска турског. И то је карактеристично: да се овоме притиску уступало корак по корак. Притисак је почео погибијом Качаничком, тада је почело и уступање. Срби су се отимали овоме притиску и гинули су, кад је опирање и презирање смрти почело бескорисно и лудо, они су притиску уступили. Тако их је притисак овај турски, као оно силна бујица велико камење доваљао на угарски Територијум.“ (Браник“ за 1892 год бр. 52). — Ми бисмо рекли, да су Срби уступајући за Бесаривица као аријер-гарда (чак их видимо где помажу Шт. рембаргу да утврђује Београд) потиснути, као оно горска лавина, све више бројно расли што су били ближе Дунаву, а пред падом Београда достигли су кулмациону тачку и у маси (као што и очевидци сведоче) прешли преко Дунава у Угарској.

⁽¹⁾ Споменик V. срп. кр. акад. стр. 31

Одавић, Светезар Р. Радовановић, Милија Цалијевић, Јован Мисир, Никола Николајевић, Јован Јовановић, Мијаило Ђурић, Димитрије Николић, Васа Јовановић, Симон Ј. Адамовић, Моша Ј. Алмузлин, Јован Васиљевић, Светислав Ђукнић, Војислав Г. Здравковић, Мита Видаковић, Алекса Милетић, Јанко Стојановић, Живојин Певачки, Светозар Стубановић, Душан Ј. Нешковић, Лазар Малешевић, Јован Димитријевић, Илија Н. Рајковић, Димитрије Илић, Ђорђе Н. Танасијевић, Мијаило Ј. Панић, Живојин Ковачевић, Тодор Наумовић, Димитрије Ј. Поповић, Степан Богдановић, Мијаило Р. Поповић, Љубомир Племић, Риста Јовановић, Милан А. Јовановић, Милан Ст. Панић, Милан П. Рајичић, Костантин А. Делини, Исаило Н. Настић, Хајрих А. Хрњичек, Периша Ј. Божовић, Љубомир Ј. Стојановић, Радосав М. Радојић, Соломон Ј. Алмозини, Владимир Поповић, Аранђел М. Јовановић, Алекса Тодоровић, Апостол Петровић, Алекса Васовић, Алекса Вучићевић, Александер Сењевић, Арсеније Ж. Димитријевић, Александер Н. Поповић, Анта Станковић, Алекса Дамњановић, Антоније Тасић, Аксентије Чолић, Андреја Тодоровић, Алекса Цинић, Арон И. Алмузлин, Божидар Теохар, Ђорђевић, Божа Јовановић, Бењамин Нахум, Боривоје С. Крстић, Мијајло Б. Васиљевић, Божидар Радована Николића, Благоје Пауновић, Дим. Христић, Алекса Николић, Живко Б. Николић, Живко Јовановић, Милан Симић, Димитрије Тадић, Јован Миловановић, Ђорђе Јовановић, Љуба Јовановић, Драгомир Илић, Владоје Пауновић, Владимир син Илије Алексећа бив. чиновника Васа Челиковић, Владимир Грујић, Василије Костантинковић, Владимир С. Илић, Владимир Т. Спасојевић, Владимир Поповић, Војислав Јанковић, Владимир Јефтић, Владимир А. Илић, Гаврило П. Матић, Грешан Кучин, Душан Н. Андрејевић, Драгомир — Драгиша — син пок. Алексе Ивковића, Душан син почив Димитрија Стојановића кафеције, Данило Остојић, Драгутин Миловановић, Димитрије Стојановић, Димитрије Крстић, Драгутин Милутиновић, Драгомир Савић, Драгомир Марка Тирпића, Драгутин О. Поповић, Димитрије М. Стојановић, Драгутин Р. Петровић, Душан Младена Јанковића, Драгољуб Шуквић, Драгољуб Симеуновић, Душан К. Јовановић, Димитрије Поповић, Ђорђе Ј. Раковац, Ђорђе Илије Савића, Ђорђе Р. Николић, Ђорђе Фолеро, Ђорђе Ђурић, Ђорђе Костантинковић, Ђорђе Веселиновић, Ђорђе Станојевић, Ђорђе Митровић, Ђорђе Тирпић, Ђура Тодоровић, Ђура Николић, Ђорђе Николић, Ђор-

Овом приликом прешло је на 37000⁽¹⁾ породица у Угарску. Број душа који је овом приликом прешао тешко је одредити и мишлења појединих писаца врло су различита⁽²⁾. Ну као да ће по највероватније бити — судечи по великој опасности, која је Србија претрпела од криве сабље османлиске; и узев у обзир и велике просторије на којима су се наставили пресељени Срби у земље Угарске. И нећемо претерати ако се сложимо са Швикером и узмемо 370 000

⁽¹⁾ Неки узимљу чак 80 000 породица, што је очевидно претерано. Код многих писаца овај број варира од 30 000 до 40 000. Неколико наших летописаца помињу број 37 000 па и ми узесмо овај број као највероватнији.

⁽²⁾ И што се тиче броја душа пресељеника, ту су мишлења, да је тешко наћи два једнака. Док једни пењу овај број на по милијона, дотле И. Руварач, приближујући се Влакшићу статистичару који вели „оних 37 000 породица тешко да су више од 100 000 душа бројали, у има да је прешло 70 000—80 000 душа „Јавор“ за 1891. стр. 296. Интересантно је како Швикер правда огромну цифру до сељеника од 400 000 душа. При тежњи за слободом, Српског народа и при завладамом страху од Турака, величина овог броја душа није немогућа. Уз то нас уче догађаји, да је сеоба била врло знатна. Предио Ст. Србије био је тим скоро са свим расељен и од придошних Албанаца насељен. Од страних бегунаца образоване суд вет пограничних региона, у Варазину, на Сави, Дунаву, Тиси и Марину, поседу 10 000 греничара. Најпосле учи нас и скорашњи догађаји да је из саме Босне и Херцеговине за време од 1075—78. прешло на Ауст. угар. земљиште преко 10 000 бегунаца“ (Polit. Geschichte der Serb. in Ung. 5.)

Ће Милановић, Ђорђе Јовановић, Живко Николић, Живко Миловановић, Живко П. Павловић, Живота Р. Ракић, Иван Адић, Илија Филиповић, Илија Павловић, Илија Аранђела Јанковића, Илија Вуксанчић, Илија И. Вукичевић, Јован син Стевана Тодоровића, Јован Живковић, Јефта Кузмановић, Јован Гребојевац, Јован Димитријевић, Јеремија Тодоровић, Јован Чомер, Јован Јов. Тоуф бравар, Јанићије Д. Николић, Јефта Танасковић Јеврем Весовић, Јован Ђ. Игњатовић, Јован Бошковић, Јован Ј. Главинић, Коста П. Обрадовић, Коста Ђ. Јовановић, Коста С. Тошић, Коста Прокић, Крета Милошевић, Кузман К. Новаковић, Коста Васић, Лазар Д. Давидовић, Лука Т. Андрејевић, Лука Ј. Панић, Лука М. Дукић, Лазар Мијић, Лазар Јеремић, Љубомир Д. Јанковић, Љубомир Цветковић, Љубомир Ђ. Вељковић, Милутин Ниновић, Младен М. Божановић, Миливоје син почив. Михајла Петровића чиновника, Михајло син Љубомира Петровића, надзорника државних добара, Михајло Петровић, Михајло Стојановић, Максим Костић, Михајло Живановић, Марко Соколовић, Марко Стевановић, Милош Перић, Милутин Ераковић, Михајло Николић, Митар Ристић, Миленко Милијић, Матеја Алпановић, Милан почив. Марка Стојчевића, Милутин Дим. Јовановић, Милан Крезвић, Милош Глише Савића, Миливоје Свенички, Милош Одесић, Марко А. Лазаревић, Милош Јаћимовић, Михајло Р. Виторовића, Милун Момировић, Мишко Митровић, Михајло Д. Јовановић, Младен Анастасијевић, Милан Ђурђановић, Михајло Игњатовић, Михајло Поповић, Миленко Ђурчић, Мита Павловић, Милан С. Маринковић.

ЈАВНО ПРЕДАВАЊЕ

У БОГОСЛОВИЈИ

у корист фонда сиромашних богослова

У недељу, 19. ов. м. 4¹/₂ сата по подне држаће у богословској сали г. Јанко Веселиновић, књижевник, предавање, које се зове: *Недеља* један дан из живота Глоговачке цркве-у Мачви.

Улазак је добровољни прилог у корист поменутог фонда.

Благодарети господину Јанку Веселиновићу, на његовој љубави према богословској омладини, надамо се да Београђани не ће пожалити труда, да и овом приликом чују нашег омиљеног приповедача.

Ректорат Богословије.

**СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ**

Путнички саобраћај вароши Београда. У времену од 5 Фебруара до 12 Фебр. 1895. г. допутовало 361, отпутовало 283. Од којих су:

а.) Пола: мушког 331, женског 30 свега 361.

б.) Вероисповести: православне 304. неправославне 47, мојсијевске 9, мухамеданске 1, свега 361.

в.) Постојбина: Србија 281, А.-Угарска 48, Босна и Херцеговина 1, Црна Гора — Турска 9, Грчка 1, Бугарска 3, Румунија 4, Русија — Германија 4, Франц. 3, Италија 2, остале државе — ван Европе 5, г., Занимање путника: Тежаци и економисти 22, Занатлије 33, Трговци 156, индустријалци 4, шпекуланти и предузимачи 4, Гостионичари 9, Интелигенција и војска 48, Ђаци 14, раденици и помоћници 1. Пиљари и бозације 4 надничари и слуге 28.

Из статистичког одељка Суда општине вароши Београда 15. Фебруара 1895 год.

**СТАТИСТИЧКИ ПРЕГЛЕД ПОЖАРА
У месецу Јануару 1895. г.**

1. МЕСТО ПОЖАРА

У КОМ КРАЈУ	Кров	Таван	Стеме	Димњак	Радион. соба дућ.	Подрум	Остало	СВЕГА
У кв. варошком	—	—	—	2	—	—	—	—
„ „ теразиском	—	—	—	1	—	—	—	—
„ „ савском	—	—	—	4	—	—	—	—
„ „ дунавском	—	—	—	—	—	1	—	—
„ „ палидулском	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ врачарском	—	—	—	1	—	—	—	—
Изван вароши	—	—	—	—	—	—	—	—
СВЕГА	—	—	—	8	—	1	—	9

2. ВРЕМЕ ПОЖАРА

ДОВ. ДАНА	Недеља	Понед.	Уторак	Среда	Четврг.	Петак	Субота	СВЕГА
Од 5 с. у јут. до 5 у в.	—	—	1	—	—	1	1	3
Од 5 с. у в. до 5 у јут.	—	—	—	1	4	1	—	6
СВЕГА	—	—	1	1	4	2	1	9

Из статистичког одељења суда општине вароши Београда 14 Фебруара 1895. г. У Београду.

О Б З Н А Н А

Управа београдског водовода на дан 20 тек. месеца, продаваће јавном усменом лицитацијом своја четири велика сена у тежини око 30,000 кила, која се налазе на имању водоводном код белих вода.

Лицитација држаће се у машинској згради на белим водама и то од 9 пре па до 4 часа по подне.

Услови су повољни како за сенаре тако и за остале купце и краваре. Кауција је 100 дин. у готову пре лицитације а по свршеној лицитацији ова се допуњује на четвртину излицитиране цене од стране понуђача, на ког лицитација остане.

Услови се могу видети до дана лицитације у књиговодству управе водовода и у суду општине жарковачке а и на сам дан лицитације.

Позивају се овим сви купци који би били вољни да на ову лицитацију дођу.

Из канцеларије управе водовода 10. Фебруара 1895 год. ВБр. 865.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0,25 д.
- Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0.70 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 д.

За квартове: Дорђолски и Палидулски:

- Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 д.
- Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0.60 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д. —

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. АБр. 9449

до 400 000 душа. Ну сад да оставимо Србе с Чарнојевићем нек траже угодна стањашта по Угарској а ми да се за час вратио бојном пољу.

Штаремберг је по одласку из Ниша у Београду живо радио да колико толико доведе у ред тврђаву Београдску која је била скоро занемарена по освајању Макса Емануела. На тај циљ употребио је много Срба који су се ту вањли и за кратко време постигне прилично успеха. Али тог предузимљивог човека одведе за собом Л. Баденски пошав да сиречи надирање Турака, на Угарску, не надајући се да ће Турци тако позно напредати на Београд.

Астермонт, нови командант града, „кога је само углед на двору препречио за ово место, вије готово ништа радио нити је што дозидео нити шта дотерао и поправио.“ Кад су Турци били већ код Смедерева „ров ви на београдском граду беку још орошеви и затрпани. Окт. 1. 1690 г. опседну Турци Београд и на шест дана за тим приближе се градским беденима на 60 корачаи. У Бечу кад увиде неспособност Астермонтову наменују фелдмаршала

Кроја за главног заповедника, који стиже 8. окт. у град. Он угледа град и у нади да ће моћи мало дуже град брарити хтеде о томе цара да обавести. „Ну тек што је отпочео кад сукну пламен високо у небо, чему следова страшна гриљава.

Мало пре једна бомба пробала је оловни гров једне куле и запалила, Аспермонт се пожуре тамо. Он мишљаше да се ватра угасила и јави то Кроју. Ну обману обе лодани распрснуће барутног магацина. Али то не беше све. На све стране посукњу пламенови. Следова друга експлозија. Па и трећа. Под рушевинама и пепелом лежаху претрпани хиљадами људи. А још живи јураку у страшној забуни Дунаву. Херцег од краја побеже из порушене куће напоље. Пожури се на вечику пољану. Тамо нађе неколико неповређених војника с Асперментом. Покуша да сиречи бегство. Али у брзо омазе кроз рушеvine јаничаре где надиру, чујаше се њихово страшно алакање које су често исмевали у последње време. То беше сирт за оно мало заосталих. Али опет сукну пламен у вис много више и страшније од оног првог. То беше магацин из доњег дела вароши напуњен са 30000 фунти

барута. Овог пута се јако застраше јаничари. Они не вероваху земљишту на коме стајаху. Оклеваху и не усудише се с места помаћи. Њихово оклевање беше сиасење за оно мало царевица. Они јураку Дунаву. Крој се дочепа чаица узев собом већ полу удављеног Асперманта. На левој-обали скупи Крој око себе оно мало спашених. Беше их само још 500 људи. За непуна час у рушевинима Београда препадну мест царских регимената“ (1) „Тако је херцег од Кроја, за непуна један дан, прешао и дошао из Земуна у Београд; био се на Београду и бранио га; изгубио Београд и опет прешао Дунавом вратио се у Земун.“ Узрок овим силним експлозијама које су учиниле да падне Београд, лежи у издајству једног градског инжињера.

(НАСТАВИТЕ СЕ.)

(1) Kloppe O.: Das Jahr 1683 etc S. 468—469

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД АНАЛИЗА БЕОГРАДСКИХ ВОДА ЗА ПИЋЕ

од 1. до 14. Фебруара 1895 г.

КОЈА ВОДА:	Кај је узета проба:	Кај је анализана:	Температура воде:	Температура ваздуха и време:	чврстих ма-терних суше-них на 100-110°C	утрешноста кајлиушер-маганата	хлора Cl ₂	азотне ки-селине N ₂ O ₃	азотна ки-селина N ₂ O ₅	амонијака NH ₃	силицијум-диоксида SiO ₂	оксида дво-жђа и азот-жђа Fe ₂ O ₃ +Al ₂ O ₃	оксида дво-жђа Fe ₂ O ₃	креча CaO	магнезије MgO	сумпорна ки-селина SO ₂	Лугачи при жарену	Немањих степена	Број бактерија у 1 см ³ :	НАПОМЕНЕ:
Макиш ново бушена рупа I.	1 II	2 II	14,5	свек 3/5	0,500	0,0018	0,030	0,017	траг	несл. траг	0,018	0,003	0,0002	0,140	0,059	0,0125		22,26	56,	
" " " II.	1 II	"	15,5	—	0,530	0,001	0,037	0,014	0	0									16,	
Бунар Влаићев у Жаркову.	1 II	"	11,5	4	0,415	0,003	0,021	0,045	п. траг	несл. траг										
Макиш Бунар III.	3 II	4 II	—	—	0,556	0,004	0,019	0,001	"	0,0003			0,0045							
" IV.	"	"	—	—	0,545	0,004	0,008	0,008	"	0,0005			0,005							
" V.	"	"	—	—	0,600	0,005	0,006	0,008	"	0,0008			0,012							
Макиш ново бушена рупа II.	7 II	8 II	15,	7°	0,520	0,008	0,035	0,014	0	0			0,0003							
" " " I.	8 II	9 II	14,5	—	0,525	0,009	0,027	0,016	0	"			0,0005							
Варошки водовод.	9 II	"	8,	вредно 1,5	0,315	0,0026	0,006	0,009	0	0			траг						112,	
Буљбуљд. водовод.	"	"	6.75°	1,5	0,368	0,0028	0,005	0,006	0	0			"						80,	
Нов вод. макиш глав. бунар	10 II	11 II	—	—	0,550	0,0038	0,016	0,028	0	0,0003			0,003							
Макиш чесма у машин. згради.	"	"	—	—	0,545	0,0035	0,016	0,032	има	0,0001			0,0017						6,	
Нов водовод. Лабораторија	8 II	"	—	—															22,	
																			24,	

У Београду 15/II. 1895 год.

Општински лекар,
Др. А. Зега с. р.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10.— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18.— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња 24.— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња 60.— д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ БАНТАРУ
Од 10. до 17. Фебруара. 1895. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.
12733	АРПАЦИКА	70		60	
67	БРАШНА КУКУРУЗНА	20		15	
20325	БРАШНА ПШЕНИЧНА	16		15	
	БОРАНИЈА				
385	ВИНА БЕЛА (ОД ЛИТ.)		70		60
1340	ВИНА ЦРНА (ОД ЛИТ.)	50		40	
	ВОЛОВА				
	ВОСКА				
	ВУНЕ НЕ ПРАВЕ				
	ГОВЕЋИНА				
	ГРОЖЂА				
	ДУЊА				
2829	ЈАВУКА	30		25	
300	ЈЕЧМА	12		11	
262	КАЈМАКА	140		130	
	КОЖА ВОЛОВСКИХ				
	КОЖА ЈАГЊЕЊИХ				
3640	КОЖА ОВЧИЈИХ				
	КОРЕ БРЕЗОВЕ				
	КРАВА				
	КРЕЧА				
9511	КРОМПИРА	14		11	
	Крупника				
	КРУШАКА				
643	КУДЕЉЕ	70		60	
27176	КУКУРУЗА	12	50	12	
	КУПУСА				
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ				
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ				
537	ЛУКА БЕЛА	70		50	
1323	ЛУКА ЦРНА	20		16	
	МАСЛА				
497	МАСТИ	120		115	
674	МЕДА	100		80	
	ОВАЦА				
41702	ОВСА	11	50	11	
65	ОРАЈА	30		25	
2162	ПАСУЉ НОВИ	25		20	
	ПЕРМЕЗА				
	ПРОСЕ				
11281	ПШЕНИЦЕ	11	80	11	50
49	РАЖИ	9	50	9	
	РАК. КОМ. (ОД ЛИТ.)				
	РАК. КОМ. МЕКЕ "				
1506	РАК. ПЉ. ЉУТЕ "	90		80	
10020	РАК. ПЉ. МЕКЕ "	40		30	
5909	СВИЊА ДЕБЕЛИХ	80		70	
2539	СВИЊА СРЕДЊИХ	50		45	
54350	СЕНА	6		5	
375	СИРА	80		70	
11750	СЛАМЕ	3		2	
129	СУВА МЕСА	300		250	
	СЛАНИНЕ УЖИЧКЕ				
	УГЉЕНА ДРВЕНОГ				
11800	УГЉЕНА КАМЕНОГ	2	80	2	50
	ПШЕНАРЕ				
	ПШЕНА СИРОВИХ				
20022	ПШЕНА СУВИХ	12		8	
	ТЕЛАДИ				
11703	РАЗНЕ СИТНИЦЕ				

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА